

Brødet; den vil kun bidrage til, at de indenlandske Møllere ville være i Stand til at bevare det indenlandske Marked og holde de fremmede ude. Men ærede Medlemmer ville dog vistnok ved nærmere Overvejelse erkende, at dette er ganske det samme; thi at de indenlandske Møllere ere i Stand til at bevare det indenlandske Marked derved, at de holde de fremmede ude, vil med andre Ord sige, at de ved en saadan Told ville være i Stand til at forhindre de udenlandske Møllere fra at sælge deres Mel til saa billige Priser som tidligere; og da denne Foranstaltning vil medføre, maaste ikke til enhver Tid, men til visse Tider, at man kunde, hvis denne Bestemmelse ikke var, købe Mel billigere udenlandsfra eller hjemmefra end ellers, maa det nødvendig medføre en Fordyrelse af Melet og derved ogsaa en Fordyrelse af Brødet. Nu er der af et Mindretal stillet Forslag om at fikse i hvert Fald Rugbrødet mod en saadan Fordyrelse, idet der under Nr. 24 er stillet Forslag om, at Rug i formålet, men uftiget Tilstand, det saakaldte Grovmel, skal være frit, medens derimod alt andet Mel skulde belægges med den i Forslaget foreslaaede Told. Det sidste Forslag, jeg her nævnte, kan jeg ikke tillægge nogen som helst Betydning, thi jeg tror, at ogsaa saaledes som Regeringsforslaget er affattet, vil der ikke blive Tale om nogen Fordyrelse af det grove Rugmel, men saasnart der er Tale om figtet Mel, enten figtet Rugmel til Sigtebrød eller Franskmel, kan det befrægtes, at Forhøjelsen vil indtræde. Dette Forslag lægger jeg som sagt ingen Vægt paa, og det vil, forekommer det mig, ikke give nogen som helst Betryggelse, om det Forslag bliver vedtaget. Jeg mener ogsaa, at man ikke kan sige, at alene det grove Rugmel, det grove Sigtebrød, er en almindelig Fornødenhedsartikel. Vor Tid er jo rig paa daarlige Møller, der ikke godt kunne taale Rugbrød, og som i hvert Fald kunne gøre rimelig Fordring paa, at man ikke fordyrer almindeligt Sigtebrød for dem. Baade af den Grund og af adskillige andre gode Grunde tror jeg derfor, det vilde være rigtigt, at vi blive staaende ved det, vi have, altsaa gøre det muligt for Folk at købe deres Mel af enhver Art saa billig, som det til enhver Tid kan faas, uden at Toldvæsenet griber forstyrrende ind deri. — Ja, det er, hvad jeg

har at bemærke til disse Forslag. Jeg skal slutte med at anbefale mine nærmeste Meningsfæller at stemme for de af Vædringsforslagene, som ere tiltraadte af det Mindretal, hvortil jeg hører.

Madsen-Mugdal: Maa ske jeg, inden jeg gaar videre, maa rette et Par Trykfejl, som jeg havde rettet i den foreløbige Betænkning, men som dog ere blevne staaende i den endelige. Side 5, 2den Linie, staar der: „det i foreliggende Lovforslag“, hvilket selvfølgelig skal hedde: „i det foreliggende Lovforslag“. De to følgende Punktumer begynde bægge med „men“. Ligeledes der mener jeg, at det er en Selvfølge, at det første Punktum kommer til at lyde: „Ifølge det foranstaaende er det imidlertid en Selvfølge“. — Med Hensyn til selve den foreliggende Sag er jeg i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig meget kort. Hverken Flertallet eller de forskellige Mindretal have fundet Anledning til i Betænkningen at komme dybere ind paa de almindelige toldpolitiske Spørgsmaal, og det er heller ikke ifet under den mundtlige Forhandling her i Dag. Det er jo heller ikke i Overensstemmelse med Forretningsordenens Regler for 2den Behandling af en Sag at komme ind paa de almindeligere Forhold, hvad jo ogsaa den højtærede Formand har gjort opmærksom paa ved Forhandlingernes Begyndelse.

Det maatte dog maaste alligevel være mig tilladt ikke just at komme videre ind paa to almindeligere Betragtninger, men ganske kort mundtlig at markere dem, hvad jeg ogsaa har gjort i Betænkningen, fordi netop de to Betragtninger ligge til Grund for min Stilling til det foreliggende Lovforslag og til de stillede Vædringsforslag. — Der var en Tid, da de allerfleste, ikke blot af mine Meningsfæller i Almindelighed, men ogsaa en hel Del af dem, som nu staa paa den anden Side, vare enige i, at den almindeligste, allervigtigste Interesse, der knyttede sig til en Toldrevision, en Toldreform, var en betydelig Nedsættelse paa almindelige Forbrugsgenstande. I en Række af Aar og gennem en Række af Behandlinger af denne Sag har det ogsaa været fremhævet, at den mindste Nedsættelse, man maatte kræve ved en Toldreform, maatte være et Beløb, der omtrentlig svarede til Krigstolden